

פרק א

א: איכה וישבה בדרך העיר • רפתי עם היתה פאלמנה רפתי בגוים שרתי במדינות היתה למס: ס
 ב: בלו תב-כה בלילה ודמעתה על • לחיה אין-לה מנחם • מפל-אהביה פל-רעיה בנדרו» בה היו» לה לאיבים: ס
 ג: גלתה יהודה מעלי ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל-רדפיה השיגה בין המצרים: ס
 ד: דרכי ציון אבלות מבלי באי מו-עד כל-שעריה שוממין פתניה נ-אנחים בתולתיה נוגות והיא מר-לה: ס
 ה: היו צריה לראש איביה שלו כירינה הונה [על] [רב-פשעיה] עולליה הלכו שבי לפני-צר: ס
 ו: ניצא (מן בת) מבת-ציון כל-הדרה • הני שריה פאילים לא-מצאו מר-עה וילכו בלא-כח לפני רוהף: ס
 ז: זכרה ירושלם ימי עניה ומרויה כל מחמדיה אשר היו מימי» קדם בנפל עמה ביד-צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: ס

ח: חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה תנתה כל-מכבדיה הזלזלה כיראו ערותה נסתה נאנחה ותשב אחר: ס
 ט: טמ-אתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהנה את-עניי כי הנדיל אויב: ס
 י: ידו פרש» צר על כל-מחמדיה כיראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא-יב-או בקהל • לך: ס
 יא: כל-עמה נ-אנחים • מבקשים» לחם נתנו (מחמודיהם) מחמדיהם באכל • להשיב» נפש ראה יהנה נהפשה כי תיתי זוללה: ס

יב: לוא אליכם כל-עברי» דרך הביטוי ור-או אמ-יש מכ-אוב כמכ-אבי אשר עולל • לי אשר הונה יהוה ביום חרון אפו: ס
 יג: ממרום שלח-אש בעצמתי וירדנה פרש» השת לרנלי השיבני אחר נתנני שממה כל-היום דוח: ס
 יד: נשקר על פשעי בידו ושתרגו עלו על-צוארי הכשיל פחי נתנני אדני בירי לא-אוכל» קום: ס
 טו: סלה כל-אביריו אדני בקרבי קרא עלי מו-עד לש-בר בחוריי נת דרך אדני לבתולת בת-יהודה: ס
 טז: על-אלהו אני בוכיה עיני ירדה» מים כירחק ממני מנחם • משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: ס
 יז: פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צנה יהנה לעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם: ס
 יח: צדיק הוא יהוה [כי] [פיהו] מריתי שמו-עונא כל- (עמים) העמים ור-או מכ-אבי בתולתי ובחוריי הלכו בשבי: ס
 יט: קראתי למ-אהבי המה רמוני כהני וז-קני בעיר נו-עו כיר-בשו» אכל • למו וישיבו את-נפשם: ס
 כ: ראה יהנה כיר-צר-לי מו-עי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שפלה-חרב בבית כמות: ס
 כא: שמעו כי נ-אנחה» אני אין מנחם לי כל-איבי שמעו ר-עתי ששו כי אתה עשית הבאת יום-קראת ונהיו כמוני: ס
 כב: תבא כל-ר-עתם לפניך ועולל • למו כיר-אשר עוללת לי [על] כל-פשעי כיר-רבות אנחתי ולבי דני: פ

פרק ב

א: איכה יעוב באפיו אדני את-בת-ציון השליך משמים ארץ תפ-ארת ישראל ולא-זכר הדם-רנליו ביום אפו: ס
 ב: בלע אדני (לא) ולא חמל את כל-נאות י-עקב ההס בעברתו מב-צרי בת-יהודה הניע ל-ארץ חלל ממלכה ושריה: ס
 ג: גדע בחרי-אף כל קרן ישראל השיב אחר ימינו מפני אויב • ויב-ער ביעקב פאש להכה אכלה סביב: ס
 ד: דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר וני-הרג כל מחמדי-עין באהל בת-ציון שפך פאש חמתו: ס
 ה: היה אדניו כאויב בלע ישראל בלע כל-ארמנותיה שחת מבצרי • וירב בבת-יהודה תאניה נ-אניה: ס
 ו: ויחמס כנן שפו שחת מו-עדו שפח יהוה בציון מועד ושפת ני-נאץ בנעם-אפו מלך וכהן: ס
 ז: זנח אדניו מזבחו נאר מקדשו הס-גיר ביד-אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית-יהוה כיום • מועד: ס
 ח: חשב יהנה להשחית חומת בת-ציון נטה» קו לא-השיב ידו מבלע וני-אבל-חל וחומה יחדו אמללו: ס
 ט: טבעו ב-ארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלפה ושריה בגוים אין תורה גם-נביאיה לא-מצאו חזון מיהנה: ס
 י: ישבו ל-ארץ והמו זקני בת-ציון ה-עלו עפר על-ראשם חגרו שקים הורידו ל-ארץ ראשן בתולת ירושלם: ס
 יא: קלו בהמעות עיני חמרמרו מעי נשפך ל-ארץ כבדי על-שבר בת-עמי ב-עטר עולל יונק ברחבות קרנה: ס
 יב: לאמתם יאמרו איה דגן ננין בהתעטפם כחלל ברחבות» עיר בהשתפך נפשם אל-חיק אמתם: ס
 יג: מה-אעידך מה אדמה-לך תבת ירושלם מה אשנה-לך ונ-אנחמך בתולת בת-ציון כיר-נדול פים שברך מי ורפא-לך: ס
 יד: נביאוך חזו» לך שוא • ותפל ולא-גלו על-עונך להשיב (שביתך) שבותך ויחזו» לך מש-אות שוא ומדוחים: ס
 טו: ספקו עליך פנים כל-עברי» דרך שרקו וני-עו ראשם על-בת ירושלם תזאת העיר שיאמרו כלילת» יפי משוש לכל-ה-ארץ: ס

טז: פָּצוּ עֲלֵיךָ פִּיהֶם כֹּל־אֲוִיבֵיךָ שֶׁרָקוּ וַיִּחַרְקוּ־שָׁן אָמְרוּ בְּלִעְנֵי אֶךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינָהוּ מִצָּאֵנוּ רְאִינוּ: ס
 יז: עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בַּצֵּעַ אָמְרָתוֹ אֲשֶׁר צָוָה מִימֵי־קֶדֶם הָרַס וְלֹא חָמַל וַיִּשְׁמַח עֲלֵיךָ אוֹיֵב הָרִים קָרַן צָרוּךְ: ס
 יח: צָעַק לָבָם אֶל־אֲדֹנָי חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן הוֹרִידִי כַנְחַל דָּמִי־עַד יוֹמָם וְלִילָה אֶל־תִּתֵּנִי פּוֹנֵת לָךְ אֶל־תִּדְּם בַּת־עֵינֶיךָ: ס
 יט: קִימִיז רַנִּי (בַּלִּיל) בַּלִּילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמֹּדוֹת שִׁפְכִי כַמִּים לְבָךְ גָּכַח פָּנֵי אֲדֹנָי שְׂאֵי אֵלָיו כַּפֶּיךָ עַל־נַפְשׁ עוֹלְלֵיךָ הָעֲטוּפִים
 בְּרָעַב בְּרֹאשׁ כֹּל־חוּצוֹת: ס
 כ: רֵאָה יְהוָה וַהֲבִיטָה לָמִי עוֹלְלָתְךָ כִּה אִם־תֹּאכְלֶנָּה נָשִׁים פָּרִים עֲלֵלִי טַפְחִים אִם־יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כִּהֵן וַנִּבְיֵא: ס
 כא: שִׁכְבוּ לִ־אֶרֶץ חוּצוֹת גִּי־עַר וְזָקֵן בַּתוֹלְתִי וּבַחוּרֵי נַפְלֹו בַּחֲרֹב הָרִי־נֵת בָּיָם אַפְּךָ טַבַּחַת לֹא חָמַלְתְּ: ס
 כב: תִּקְרָא כְיֹום • מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְכִּיב • וְלֹא הָנָה בָּיָם אַרְיִהוּהָ פְלִיט וְשָׁרִיד אֲשֶׁר־טַפַּחְתִּי וְרַבִּיתִי אִבִּי כִלָּם: פ

פרק ג

א: אָנִי הַגֹּבֵר • רֵאָה עֵנִי בַשֶּׁבֶט עֲבַרְתוּ:
 ב: אוֹתִי נָהַג וַיִּלְךְ חֲשֹׁךְ וְלֹא־אֹור:
 ג: אֶךְ כִּי יָשָׁב וַיִּחַפֵּךְ יָדוֹ כֹּל־הַיּוֹם: ס
 ד: בָּלָה בְּשָׂרִי וְעוֹרִי שִׁבַר עֲצָמוֹתַי:
 ה: בָּנָה עָלַי וַיִּקַּח רֹאשׁ וַתִּלְאַח:
 ו: בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כַמְתִּי עוֹלָם: ס
 ז: גָּדַר בִּי־עָדִי וְלֹא אֵצָא הַכְּבִיד נַחֲשָׁתִי:
 ח: גַּם כִּי אִזְעַק וַיִּשְׁמַע שְׁתָּם תַּפְלָתִי:
 ט: גָּדַר הַרְכִּי בַגְּזִית נְתִיבְתִי עוֹהָ: ס
 י: רֵב אֲרָב» הוּא לִי (אֲרִיָה) אֲרִי בְּמִסְתָּרִים:
 יא: הַרְכִּי סוֹרַר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמִנִי שָׁמֵם:
 יב: דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצְיִבֵנִי כַמַּטְרָא לַחֲץ: ס
 יג: הִבִּיא בַכְּלִיזוֹתַי בָּנִי אֲשַׁפְתוּ:
 יד: הִנִּיתִי שֹׁחֵק לְכָל־עַמִּי נְגִינָתָם כֹּל־הַיּוֹם:
 טו: הִשְׁבִּי־עֵנִי בַמְרוֹרִים הַרְנִנִי לִ־עֲנָה: ס
 טז: וַיִּגְרַס בַּחֲצֵץ שִׁנִּי הַכַּפִּישֵׁנִי בְּאֶפֶר:
 יז: וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי טוֹבָה:
 יח: וַאֲמַר אֶבְדַּ נְצַחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה: ס
 יט: זָכַר־עֵינֵי וּמְרוּדֵי לִ־עֲנָה וְרֹאשׁ:
 כ: זָכֹור תִּזְכֹּר (וַתְּשִׁיחַ) וַתְּשׁוּחַ עָלַי נַפְשִׁי:
 כא: זֹאת אָשִׁיב אֶל־לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל: ס
 כב: חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא־תִמְנוּ כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו:
 כג: חֲדָשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:
 כד: חֲלָקֵי יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל « לֹו: ס
 כה: טוֹב יְהוָה לְקַנּוֹ לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשְׁנִי:
 כו: טוֹב וַיִּחִיל וְדוּמָם לַת־שׁוֹעַת יְהוָה:
 כז: טוֹב לְגֹבֵר כִּי־יִשְׂאָא» עַל בְּנֵי־עוֹרָיו: ס
 כח: יָשָׁב בְּדַד וַיִּדָּם כִּי נָטַל עָלָיו:
 כט: יִתֵּן בַּעֲפָר פִּיהוּ אוֹלִי • יֵשׁ תִּקְוָה:
 ל: יִתֵּן לְמַפְהוֹ לְחֵי יִשְׁבַּע בַּחֲרָפָה: ס
 לא: כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי:
 לב: כִּי אִם־הוֹנָה וְרַחֵם כָּרַב (חֲסָדוֹ) חֲסָדָיו:

לג: כִּי לֹא עָנָה מַלְבּוֹ וַיִּגַּה בְּנִי-אִישׁ: ס
 לד: לִדְבַר תַּחַת רַגְלָיו כָּל אֲסִירֵי « אֶרֶץ: ס
 לה: לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט-גִּבּוֹר נִגַּד פָּנָי עֲלִיּוֹן: ס
 לו: לְעֹנֹת אָדָם בָּרִיבוֹ אֲדַנִּי לֹא רִ-אָה: ס
 לז: מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדַנִּי לֹא צָנָה: ס
 לח: מִפְּנֵי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב: ס
 לט: מִה־יִתְאוּנֶן אָדָם» חִי גִבּוֹר עַל- (חַטָּאוֹ) חֲטָאִיו: ס
 מ: נִחְפְּשָׁה דַרְכֵינוּ וְנַחֲקֶרְהָ וְנִשְׁוֹכָה עַד-יְהוָה: ס
 מא: נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל-כַּפַּיִם אֶל-אֵל בְּשָׁמַיִם: ס
 מב: נִחְנֶנּוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ אֹתָהּ [לֹא] סִלְחָת: ס
 מג: סִכַּתָּה בְּאֶרֶץ וַתַּרְדֵּפְנוּ הַר-גִּתְּ לֹא חֲמַלְתְּ: ס
 מד: סִכּוֹתָהּ בְּעֵנָן לֶךְ מַעְבֹּר תִּפְלָה: ס
 מה: סִחִי וּמֵאוֹס תִּשְׁיַמְנוּ בַקָּרֵב הָעַמִּים: ס
 מו: פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כָּל-אֲיָבֵינוּ: ס
 מז: פָּחַד וּפְחַת הָיְהָ « לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁבֵּר: ס
 מח: פִּלְגֵי-מַיִם תִּכְרַד עֵינַי עַל-שֶׁבֶר בַּת-עַמִּי: ס
 מט: עֵינַי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵ-אֵין הַפְּנוֹת: ס
 נ: עַד-יִשְׁקֹף נִזְרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם: ס
 נא: עֵינַי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי: ס
 נב: צוּד צָדוֹנִי כַצִּפּוֹר אֲיָבֵי חָנָם: ס
 נג: צָמְתוּ כַבּוֹר חֲזִי וַיִּדְוֶ-אֶבֶן בִּי: ס
 נד: צַפּוּ-מַיִם עַל-רֹאשִׁי אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי: ס
 נה: קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת: ס
 נו: קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֶל-תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחַתִּי לְשׁוֹ-עֵתִי: ס
 נז: קָרַבְתָּ בְּנוֹם אֶקְרָאֲךָ אֲמַרְתָּ אֶל-תִּירָא: ס
 נח: רִ-בֶּתְךָ אֲדַנִּי רִיבֵי נַפְשִׁי וְאַלְתְּ חֲזִי: ס
 נט: רְאִיתָה יְהוָה עֹנֹתַי שִׁפְטָה מִשְׁפָּטִי: ס
 ס: רְאִיתָה כָּל-נִקְמָתָם כָּל-מַחְשַׁבְתָּם לִי: ס
 סא: שָׁמַעְתָּ חֲרַפְתָּם יְהוָה כָּל-מַחְשַׁבְתָּם עָלַי: ס
 סב: שִׁפְתַי קָמִי וְהִגִּידוּנָם עָלַי כָּל-הַיּוֹם: ס
 סג: שִׁ-בַתָּם וְקִימָתָם תִּבְיֹשָׁה אֲנִי מִנְּגִינָתָם: ס
 סד: תִּשָּׁב לָהֶם גְּמוּלַ יְהוָה כְּמִ-עֲשֵׂה יְדֵיהֶם: ס
 סה: תִּתֵּן לָהֶם • מְגַנֵּת-לֵב תִּאֲלָתְךָ לָהֶם: ס
 סו: תִּרְדֹּף בְּאֶרֶץ וַתִּשְׁמִידֵם • מִתַּחַת • שְׁמִי יְהוָה: פ

פרק ד

א: אִיכָה יוֹ-עַם זָהָב יִשְׁנָא הִכְתָּם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָה אֲבִי-קָדֵשׁ בְּרֹאשׁ כָּל-חַוּצוֹת: ס
 ב: בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אִיכָה נִחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי-חֲרָשׁ מִ-עֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: ס
 ג: גַּם-(תַּנּוּן) תַּנּוּיִם תִּלְצוּ « שֶׁד הַיְנִיקוּ גּוֹרִיחֵן בַּת-עַמִּי לְאֶכְזָר (כִּי עַנּוּם) פִּיעַנִים בַּמִּדְבָּר: ס
 ד: דְּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל-חִכּוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׁאֵלוּ» לָחֵם פָּרַשׁ אֵין לָהֶם: ס
 ה: הָאֶקְלִים לְמִ-עַד-נַיִם נִשְׁמוּ בַחַוּצוֹת הָאֲמִנִים עָלַי תוֹלַע חִבְקוּ אֲשַׁפְּתוֹת: ס
 ו: וַיִּגְדַּל עֵזְן בַּת-עַמִּי מִחַטָּאת • סָדָם הִ-הַפּוֹכָה כְּמוֹ-רִנֵּעַ וְלֹא-חָלּוּ בָהּ יְדֵים: ס

ז: זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו» עצם • מפנינים ספיר גזרתם: ס
 ח: חשך משחור הארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על-עצמם יבש היה כעץ: ס
 ט: טובים היו חל-לי-חרב מחל-לי ר-עב שהם יזוכו מדקרים מתגובת • שדי: ס
 י: ידי נשים רחמניות בשלוי גלדיהן היו לברות למו בשבר בת-עמי: ס
 יא: בלה יהנה את-חמתו שפך • חרון אפו נצת-אש בציון ותאכל יסודתיה: ס
 יב: לא האמינו מלכי-ארץ (וכל) כל ישבי תבל כי יבא צר ואוב בש-ערי ירושלם: ס
 יג: מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה הם צדיקים: ס
 יד: נעו עורים בחוצות נג-אלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: ס
 טו: סורו טמא קראו» למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו גם-נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: ס
 טז: פני יהנה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו (זקנים) וזקנים לא חננו: ס
 יז: (עודינה) עודינו תכלינה עינינו אל-עזרתנו תבל בצפינתנו צפינו אל-גוי לא יושע: ס
 יח: צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי-בא קצינו: ס
 יט: קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-התרים הלקנו במדבר ארבו» לנו: ס
 כ: רוח אפינו משיח יהנה גלעד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: ס
 כא: שישי ושמחי בת-אדום (יושבת) יושבת בארץ עין גם-עליה ת-עבר-כוס תשכרי ותת-ערי: ס
 כב: תם-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך פקר עונך בת-אדום גלה על-חטאתיך: פ

פרק ה

א: זכר יהנה מה-הנה» לנו (הביט) הביטה ור-אה את-חרפתנו:
 ב: נחלתנו ג-הפכה לגרים בתינו לנכרים:
 ג: יתומים תינו (אין) ואין אב אמתינו כאלמנות:
 ד: מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יב-או:
 ה: על צוארנו נרדפנו יגענו (לא) [ולא] הונח-לנו:
 ו: מצרים נתנו יד אשר לשבע» לחם:
 ז: אבותינו חטאו (אינם) ואינם (אנחנו) ו-אנחנו עונתיהם סבלנו:
 ח: עבדים משלוי» בנו פרק אין מידם:
 ט: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר:
 י: עזרנו כתנור נכמרו מפני זל-עפות ר-עב:
 יא: נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:
 יב: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
 יג: בחורים טחון • נש-או וני-ערים בעץ פשלו:
 יד: זקנים • משער שבתו בחורים • מנגינתם:
 טו: שבת משוש לבנו נהפך לאכל מחלנו:
 טז: נפלה עטרת ראשנו [אוי-נא] לנו כי חטאנו:
 יז: על-זה היה דנה לבנו על-אלה חשכו עינינו:
 יח: על הר-ציון ששמים שו-עלים הלכו-בו: פ
 יט: אתה יהנה לעולם תשב כס-אף לדר ודור:
 כ: למה לנצח תשפחנו ת-עזבנו לארץ ימים:
 כא: השיבנו יהנה אליך (ונשוב) ונשובה חדש ימינו כקדם:
 כב: כי אם-מאס מאסתנו קצפת עלינו עד-מאד:

1:4 contains an unexpected דגש in the ג.

1:5 The מנה is on the word על and the word רב is joined to פשעיה with a מקף.

1:12 וראו is read with a זקף קטן.

1:21 אני is accented on the א and read with a קמץ, a pausal form with a רביעי.

2:17 זמם is read with a קמץ in the first מ, a pausal form with a רביעי.

2:20 עללי is read with a שוא נע under the first ל, not a פתח.

Chapter 3: This chapter contains many pausal forms on a זקף קטן. They are:

13 בכליותי	16: שני	22: תמנו
35: גבר	37: ותהי	40: ונחקרה
41: כפים	44: לך	53: חיי

3:14 דגש – אתי מרחיק שחק contains an unexpected דגש.

3:22 The accent on כלו is מלרע.

4:14 The accent on the word נעו is מלרע.

4:15 The accent on the word נעו is מלעיל.

תגעו is read with a קמץ under the ג, a pausal form with a זקף קטן.

4:16 נשאו is read with a קמץ under the ש, a pausal form with a זקף קטן.

Chapter 5: This chapter contains a number of pausal forms on a זקף קטן. They are:

5:5 נרדפנו
5:10 נכמרו
5:13 נשאו
5:14 שבתו